

— IV. negyedév —

2016. október 1.

EVANGÉLIUMOT AZ EMBEREKNEK, DE HOGYAN?

Lukács 10,25-37.

„És ímé egy törvénytudó felkele, kísértvén őt, és mondván: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva? Mint olvasod? Az pedig felelvén, monda: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat. monda pedig annak: Jól feleltél; ezt cselekedd, és élsz. Az pedig igazolni akarván magát, monda Jézusnak: De ki az én felebarátom? Jézus pedig felelvén, monda: Egy ember megy vala alá Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esék, a kik azt kifosztván és megsebesítvén, elmenének, és ott hagyák félholtan. Történet szerint pedig megy vala alá azon az úton egy pap, a ki azt látván, elkerülé. Hasonlóképen egy Lévíta is, mikor arra a helyre ment, és azt látta, elkerülé. Egy samaritánus pedig az úton menvén, odaért, a hol az vala: és mikor azt látta, könyörületességre indula. És hozzájárulván, bekötözé annak sebeit, olajat és bort töltvén azokba; és azt felhelyezvén az ő tulajdon barmára, vivé a vendégfogadó házhoz, és gondját viselé néki. Másnap pedig elmenőben két pénzt kivévén, adá a gazdának, és monda néki: Viselj gondot reá, és valamit ezen fölül reá-költesz, én mikor visszatérek, megadom néked. E három közül azért kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, a ki a rablók kezébe esett? Az pedig

monda: Az, a ki könyörült rajta. Monda azért néki Jézus: Eredj el, és te is a képen cselekedjél.”

Az evangéliumhirdetés minden hívőé. Mindenki elérhet valakit, és beszélhet valakinek Krisztusról. Ez nagyon egyszerű. Ma az irgalmas szamaritánus segítségével szeretném nektek bemutatni a folyamatot, amelyet egyszerűen lehet alkalmazni az emberek megnyerésében Krisztus számára.

I. Az első lépés – Nyissátok ki jól a szemetek!

Az olvasott szövegrészben három különböző személlyel találkozunk, aki látta az út mellett fekvő embert.

A szamaritánus volt a harmadik személy, aki látta őt.

Könnyű találni valakit, aki szükségben van, ha jól kinyitjuk a szemünket.

Még könnyebben találunk valakit, akinek Krisztusra van szüksége.

Túl gyakran mi magunk vagyunk a hibásak, amiért nem látunk, mivel napszemüveget viselünk.

Elmegyünk azok mellett, akik megsérültek, mintha nem is látnánk őket.

Ez várható is a világ részéről, de nem az egyház részéről.

Keresőknek kell lennünk.

A Lukács 19,10 azt mondja, hogy Jézus azért jött, hogy megkeresse és megmentse az elveszetteket.

Nekünk is így kell cselekednünk.

Jól ki kell nyitnunk a szemünket, és szándékosan keresni a szenvedőket és elveszetteket.

Az egyházunk rendelkezik a világ legjobb üzenetével, és el is mondja azoknak, akik véletlenül betévednek az imaházba...

Ha el akarjuk érni az embereket, jól ki kell nyitnunk a szemünket, és keresnünk kell őket.

II. Második lépés – Nyissátok meg szíveteket

A szamaritánus, mint a pap és a lévita is, látta a szerencsétlenül járt embert, de csak ő volt együttérző.

Az Írás azt mondja, hogy „könyörületességre indula”.

A missziós munkát személyessé kell tennünk.

Ez nem olyasmi, amit a számok miatt kell tennünk, hanem azért, mert a szívünk erre indít bennünket.

A világon vannak nagyon elszomorító dolgok.

Ezekhez azonban együttérzés kell.

Mit mondjunk az egyházzól, amely nem gondoskodik őszintén az elveszettekről, szerencsétlenekről?

Egyházunk ma tele van nyugtalan szívekkel. Az emberek félnek megmutatni az érzéseiket.

Félnek megmutatni bármilyen érzést, amit úgy tolmácsolhatnának mások, mint gyengeséget. Micsoda tragédia!

Emiatt gyakran bezárjuk a szívünket a szerencsétlenek előtt.

Ha meg akarjuk nyerni az embereket. Nem csak a szemünket kell jól kinyitnunk, hanem a szívünket is. Meg kell engednünk, hogy Isten szeretete átkarolja általunk a körülöttünk élőket.

III. A harmadik lépés – Nyújtsatok segélykezet!

A szamaritánus kinyitotta a szemét, és látta a szenvedőt. Megnyitotta a szívét, és megsajnálta őt. Változást vitt az ember életébe azért, hogy lehajolt hozzá, és felemelte.

Jakab apostol azt mondja az ő levelében: „Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, és azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjetek el békességgel, melegegdetek meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nékik, a mikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna?” (Jak 2,15-16)

Jézus nem így reagált. Nyitott szemmel, nyitott szívvel, segélynyújtó kézzel járt-kelt a bűnösök között.

Ha eredményesek akarunk lenni az emberek megnyerésében Isten országa számára, ugyanígy kell eljárunk.

Nyújtsunk segélykezet azok felé, akik segítséget szenvednek.

Ezek azok az emberek, akiknek életük bűnnel teljes.

Adhatunk nekik az „élő vízből” és az „élet kenyereből”, amely bennünket, hívőket is naponta életben tart.

Személyessé kell tennünk, ami azt jelenti, hogy egyéneként kell munkálkodnunk.

Egyházként a szolgálatok révén tevékenykedhetünk, egyedekként saját kezünkkel.

Amikor az emberek felé segélynyújtó kezet kínáltok, és együttérzést tanúsítatok, biztos eredményesek lesztek.

Hányan láttatok már embereket, akiknek szükségük van az Úrra?

Hányatokat nyomasztott ez a dolog?

Hányan nyújtottatok segélykezet, ahogy Jézus is tette?

Hogy eredményesek lehettek, ezt a három dolgot kell tennetek. Ha ettől kevesebbet tesztek, nem lesztek eredményesek.

Hogyan válaszoltok az üzenetre ma délelőtt? Elhanyagolhatjátok, vagy elfogadhatjátok. Az egyik helyes, a másik helytelen. Bárhogy legyen is, egyik nap majd az Úr elé álltok, és felelni fogtok érte. Munkálkodtok-e lelkek megnyerésében Isten országa számára?

2016. november 5.

OKOSAK, MINT A KÍGYÓK, SZELÍDEK, MINT A GALAMBOK

Mát 10, 11-16

„Amely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, a míg tovább mehettek. Ha pedig bementek a házba, köszöntsétek azt. És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszéde-teket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is * verjétek le. Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.”

Engedjétek meg, hogy feltegyek nektek egy kérdést: Amikor a kígyókra gondoltok, vajon pozitív vagy negatív dolgok jutnak eszetekbe róluk? Íme még egy kérdés: Amikor azt mondjuk valakire, hogy olyan, mint egy kígyó, akkor ezt bóknak tartjuk? Nem, inkább sértésnek, ugye?

Hiszitek, vagy nem, a kígyóknak jó tulajdonságaik is vannak. Ma egy bibliai jelentés révén arról beszélünk majd, hogyan készítette fel Jézus a 12 apostolt, és hogyan küldte el őket hittérítő munkába.

Elég sok utasítást adott nekik, mialatt arra készültek, hogy átéljék a saját tapasztalatukat az örömezenet hirdetésében.

Az első néhány versben általában arról beszél nekik, hogy mit vigyenek magukkal, és kikhez menjenek, majd elmondja, hogyan menjenek, és hogyan viselkedjenek az emberekkel szemben, akikkel találkoznak.

„Amely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, a míg tovább mehettek. Ha pedig bementek a házba, köszöntétek azt. És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszéde-teket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.”

Vannak tanulságok, amelyeket ebből az igeszakaszból megtanulhatunk Jézustól. Ma erre akarok összpontosítani.

Három tanulságot vonhatunk le, amely mindannyiunk számára hasznos lehet. Segít majd nektek, mint egyedeknek, és az egyháznak, mint egésznek, hogy eredményesebbek legyünk a munkában, amelyet Jézus bízott ránk, hogy a követeiként elvégezzünk.

Egyesek majd elfogadják az üzenetet, mások nem.

Ez a 11-15-ig terjedő szövegrész alapvető megállapítása.

Nem mindenki akar hallani Jézusról.

Erre különféle okok léteznek. Vannak, akik nem hiszik, hogy szükségük van a Megváltóra, mert soha nem voltak annyira rosszak, hogy a pokolra jutnának, vagy elég jók voltak ahhoz, hogy a mennybe jussanak.

Másokat eltévelyítettek a névleges keresztények, és nem akarnak semmilyen kapcsolatot Jézussal, vagy azokkal, akik őt képviselik.

Az is lehet, hogy vallásosnak vélik magukat, és ezt elegendőnek tartják, és nem igazán fontos a számukra, hogy személyes hittel ragaszkodjanak Jézushoz.

Talán muzulmánok, zsidók, buddhisták, vagy más vallásúak, hisznek abban, amihez tartoznak, ezért nem érdeklí őket Jézus.

Bármilyen legyen is az oka, az akkor érvényes tények ma is érvényesek: vannak, akik nem akarják Őt.

Akkor mit válaszolhatunk? Dolgozzatok azokkal, akik keresik Őt, és hagyjátok azokat, akik elutasítják Jézust.

Ez elég egyszerű, nem? Tartsuk szem előtt a tényt, hogy Isten ítélete vár azokra, akik elutasítják Jézust.

Most térjünk vissza a 15. versre. „Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak”.

Mi történt Sodomával és Gomorával? Isten eltörölte őket a Föld színeről, de bármilyen szörnyű is ez, még rosszabb dolguk lesz azoknak, akik elutasítják Krisztust.

Most beszéljünk egy kicsit azokról, akik elfogadják a Jézusról szóló örömeztetést. Ezek azok, akikkel együtt még eredményesebbek lehetnek valamely terület meghódításában Jézus számára.

Ezek az emberek nem csak hisznek az üzenetben, hanem támogatják is az evangéliumi munkásokat. Jézus arról beszélt a tanítványoknak, hogy mialatt elviszik az üzenetet különféle városokba, maradjanak azoknál, akik megnyitották szívüket az üzenet előtt.

El tudjátok képzelni, hogyan érezték magukat az apostolok, amikor betértek egy-egy városba az örömeztetéssel, és tudták, hogy ott majd egyesek elutasítják őket. Találtak azonban olyanokat, akik nem csak meghallgatták, amit mondtak nekik, hanem megnyitották előttük az otthonukat, és eladelt adtak nekik, míg náluk tartózkodtak. A 11-15-ig terjedő szövegrész lényege az, hogy némelyek elfogadják benneteket és az üzenetet, mások meg nem. Isten majd megítéli azokat, akik nem fogadják el.

Ebben a szövegösszefüggésben megvizsgálhatjuk Jézus kijelentését: „Legyetek okosak, mint a kígyók...”

Első hallásra úgy tűnik, hogy Jézus azt mondja a hallgatóinak, hogy legyenek rafináltak, ravaszok, vagy hasonló.

Íme egy meghatározás: A bölcs ember, az egy „nagy tudású, tapasztalt, megfontolt és érett ítélőképességű ember” (a Magyar értelmező kéziszótár szerint)

Ez tehát se nem ravaszság, se nem rafináltság, se nem csalás.

Jézus elmondta, hogyan fognak egyesek reagálni az Isten országáról szóló örömhírré: egyesek elfogadják, mások nem.

A tanítványoknak óvatosan kellett viselkedniük, bárhova mentek is. Ügyelniük kellett, hogy hatással lehessenek az emberekre. Nekünk is így kell eljárjunk.

Engedjétek meg, hogy három eszközt mutassak be nektek az örömhíreredményes átadására bármilyen kultúrában, környezetben, időben.

Óvatosság

A figyelmetlenség elkerülését jelenti. A buzgalmunkat és az izgatottságunkat egyensúlyba kell hozni az óvatosság révén.

Néha a lelkesedésünk bajba juttathat bennünket. A nagy buzgalmunkban, hogy lelkeket mentsünk Krisztusért, olyasmit mondunk vagy teszünk, ami elidegeníti, elválasztja az embereket Krisztustól, ahelyett, hogy vonzaná őket.

Talán fölöslegesen kockáztatunk veszélyes helyzetekben, amelyek, ha helyesen járnánk el, nem lennének annyira veszélyesek, és sokkal eredményesebbek lennének.

Az óvatosság megóvjá Jézus követőit a fölösleges szenvedésektől, mialatt elviszik az üzenetet az emberekhez.

Mondok egy példát az óvatlanságra.

Bizonyos idővel ezelőtt Brooklynban hozzáfogtak egy tevékenységhez. Nem mondom el, milyen tevékenységhez, csak megjegyzem, hogy Jézus egyetlen követője sem találhat okot arra, hogy oda menjen. Egy erkölcstelen tevékenység volt, amely a városi törvényeknek is ellentmondott.

Volt két ember a gyülekezetben, akik tenni akartak valamit ezért a helyért. Szerették Jézust és az embereket. E helyet ők is veszélyesnek tartották, és igazuk is volt.

Tervet készítettek. Az egyik utcában egy kis parádét fognak rendezni. Lesz benne egy autó is, amelynek az oldalára intelmet írnak,

miszerint, ha nem vetnek véget ennek a tevékenységnek, akkor az a város romlását és pusztulását fogja eredményezni.

Amikor az autó megállt volna a meghatározott épület előtt, egyikük hirdette volna az üzenetet. Beszélt volna Isten ítéletéről azok felett, akik ezt a tevékenységet végzik.

Azonban, amikor ezt az ötletet elmesélték a prédikátoruknak, hála Istennek, ő elég bölcs volt ahhoz, hogy feltegyen nekik bizonyos kérdéseket, amelyekből megállapították, hogy jobban át kell gondolniuk az egészet, majd végül lemondtak az ötletükről.

Amint mondtam is, ezek az emberek szerették Jézust, és szerették az embereket. Szeretettől és Krisztus iránti buzgalmukból tették volna ezt a dolgot. Az ötleteikkel azonban nem voltak elég óvatosak. Istent és az ő művét is megcsúfolták volna.

Jézus arról beszél, hogy akkor is lesz elég bajunk, ha érte élünk és dolgozunk, nem kell kiegészítő bajokat keresnünk.

Íme, a másik eszköz, amelyre szükségünk van ahhoz, hogy okosak legyünk, mint a kígyók.

Bölcsesség

Sok meghatározás létezik a bölcsességgel kapcsolatban, de ez az egyik alapvető definíció:

A valós adatok alkalmazása megfelelő módon.

Ez azt jelenti, hogy először is adatokat kell gyűjtenetek arról vagy azokról a személyekről, akiknek be szeretnétek mutatni Krisztust.

Utána úgy forduljatok az adott személyhez, ahogy gondoljátok, hogy a legjobban meghallgat benneteket.

Visszatérve egy pillanatra ahhoz a két atyafihoz, akiknek furcsa ötletük támadt, elmondom, hogy ők valós adatokkal rendelkeztek. A munka erkölcstelen volt, és az Úrnak nem tetszett. Ők azonban nem igazán bölcs módon akarták felhasználni az információkat.

A másik lényeges dolog az, hogy nem férközhetek mindenkihez ugyanazzal a módszerrel. Készeknek kell lennetek különféle emberekkel különféle módon kommunikálni.

S így jutottunk el a harmadik eszökhöz, amit felhasználhatunk arra, hogy bölcsök legyünk, „mint a kígyók”, ez pedig...

A helyes taktika

A valós adatok helyes módon való közlése.

Talán rendelkeztek a Jézusról való összes ismerettel, de ha ezeket nem tudjátok érzékkel átadni az embereknek, akkor még jobban elidegenítitek őket, és még nehezebben fogják felismerni az igazságot.

Tudjátok ti is, hogy amikor valami miatt felizgulunk, akkor képesek vagyunk hosszú ideig arról beszélni, és meggyőződésünk, hogy mindenki olyan lelkes lesz majd tőle, mint mi.

És akkor mondjuk a magunkét, s közben rájövünk valamire. Nem csak hogy nem lelkesíti az embereket a mondókánk, hanem már többé meg sem akarnak hallgatni bennünket.

Itt térünk át Jézus utolsó mondatának utolsó szavaira: „...és szelídek, mint a galambok”.

Azt hiszem, itt nem kell sokat magyarázkodni, mert a szavak mindent kifejeznek.

Itt az integritásról van szó.

Amikor elvisszük valahova a Jézusról szóló örömmüzenetet, akkor ezt törvényes, becsületes és tiszteletteljes módon kell megtennünk.

Vannak olyan emberek is a világon, akik az evangéliumból hasznot húznak, ezért Jézus üzenete és Jézus hírnökei sokszor a megvetés tárgyává válnak.

Pál ezt már akkor látta, ezért a 2Kor 2,17-ben ezt tanácsolta: „Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten Igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban”.

Ne adjatok soha okot arra, hogy valaki elítéljen benneteket azért, hogy valamit „a pult alatt” árultok, vagy suttyomban tesztek.

Semmi okunk arra, hogy titokzatosak, homályosak legyünk Jézus evangéliumával kapcsolatban.

Az emberek szívesen hallanak Jézusról, ha nem leszünk „alattomosak”.

Legyetek szelídek, mint a galambok, amikor a Jézusról szóló örömmüzenetet viszitek az embereknek.

Befejezés

Végül felolvassák nektek egy idézetet egy újtestamentumi értelmező szótárból. „Okosnak lenni, mint a kígyó kifejezés az értelemről és éleslátásról beszél. A „szelídek, mint a galambok” az őszinteséget és a szándék tisztaságát jelenti. Jézus követőinek mindkettőre szükségük van ahhoz, hogy felkészülhessenek az előttük álló küzdelemre. Nem kell félniük a küzdelemtől, hanem viszonyuljanak iránta nagyobb integritással. (L. A. C. New Testament Commentary).

Ez valóban jó megállapítás.

Igaz, hogy mialatt másoknak a bűnök bocsánatáról beszélünk és a mennyei otthonról, amely az övék is lehet a Jézusba vetett hit által, különféle visszahatást várhatunk az izgatott elfogadástól az erőszakos elutasításig.

Ez történt a tanítványokkal, veletek is megtörténik. Sőt ez Jézussal is megtörtént.

Ha azonban elfogadjuk az igazságot, Isten segítségével e három említett eszköz, az óvatosság, a bölcsesség és a jó taktika révén, messzire eljuthatunk abban a szándékunkban, hogy megmutassuk az embereknek az örök élet felé vezető utat.

Kérjétek az Úrtól ezeket a dolgokat és bátorságot ahhoz, hogy felhasználjátok őket az emberek üdvösségére és Isten dicsőségére.

2016. december 3.

KRISZTUS HITTÉRÍTŐ ELVEI

„Ezt a tizenkettőt küldé ki Jézus, és megparancsolá nékik, mondván: Pogányok útjára ne menjete, és Samaritanusok városába ne menjete be; Hanem menjete inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz. Elmenvén pedig prédikáljatek, mondván: Elközelítet a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatek, poklosokat tisztítsatek, halottakat támasszatek, ördögöket űzzetek. Ingyen vettéte, ingyen adjátok. Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se réz-pénzt a ti erszényetekte, Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát; mert méltó a munkás az ő táplálékára. A mely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok

meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, a míg tovább mehettek. Ha pedig bementek a házba, köszöntétek azt. És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. De óvakodjatok az emberektől; mert törvényszékekre adnak titeket, és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket; És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyságul ő magoknak és a pogányoknak. De mikor átadnak titeket, ne aggódalmaskodjatok, mi módon vagy mit szóljatok; mert megadatik néktek abban az órában, mit mondjatok. Mert nem ti vagytok, a kik szóltok, hanem a ti Atyátoknak Lelke az, a ki szól ti bennetek. Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; támadnak magzatok szüleik ellen, és megöletik őket. És gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megáll, az megtartatik. Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjátok Izrael városait, míg az embernek Fia eljövend. Nem följebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolgál az ő uránál. Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolgál, mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő háza népét?! Azért ne féljétek tőlük. Mert nincs oly rejtett dolog, a mi napfényre ne jöjjön; és oly titok, a mi ki ne tudódnék. A mit néktek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok; és a mit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek. És ne féljétek azoktól, a kik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljétek inkább, a ki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehebben. Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljétek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasz-

szak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. A ki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és a ki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám. És a ki föl nem veszi az ő keresztjét és úgy nem követ engem, nem méltó én hozzám. A ki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és a ki elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. A ki titeket befogad, engem fogad be; és a ki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. A ki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és a ki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi; És a ki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem veszheti jutalmát.”

Idézet: „Könnyű megállapítani, hogy valami ég-e? A tűz más anyagokat is lángra lobbant. Bármely tűz, amely nem terjed, lassan kialszik. Az egyház, evangelizálás nélkül, ellentmondásos kifejezés, ahogy a tűz is, amely nem ég. (Christian Theology in Plain Language, p. 162).

Richard Nibur egyetlen mondatban megállapította a liberális teológia lényegét. Ez rámutat arra, hogyan és miért veszítették el bizonyos egyházak az evangéliumhirdetés iránti buzgalmukat. „A harag nélküli Isten a bűn nélküli embereket ítélet nélkül beviszi az ő országába Jézus - keresztet kizáró - műve nélkül.”

1. Menjete az elveszett juhokhoz

Krisztus tanítványaitól elvárják, hogy valamiféle missziómunkával foglalkozzanak. A pásztor szerepe, hogy keresse és megmentse az elveszetteket. Krisztus tanítványai kutatnak, stratégiát készítenek, és evangéliumi szolgálatot végeznek legelőször is a maguk „Jeruzsálemében”, utána a maguk „Júdeájában”, a maguk „Samáriájában”, és a Föld végső határáig, hogy eljuthassanak mind a 18.800 embercsoporthoz (ApCsel 1,8). Jézus feltételezi, hogy keresztényekként vágyakozni fogunk arra, hogy az elveszetteket megbékítsük a nagy Pásztorral. A tanítványok, akik nem foglalkoznak evangélium-hirdetéssel, engedetlenek Uruk iránt. Még rosszabb, hogy akkor azok, akik nem foglalkoznak hit-térítéssel, nem élnek a Krisztus követője személyazonossággal összhangban. Jézus maga mondta: „Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett” (Lukács 19,10).

Az evangéliumhirdetés nem egy lehetőség a tanítványok részére, hanem inkább kötelesség. Legyünk határozottak, és összpontosítsunk a missziós szolgálatra.

2. Hirdessétek Istennek országát

A királyság pontosabban „egy király uralma vagy ellenőrzése alatt álló terület”. Hirdetnünk kell azokat az előnyöket, amelyekben azok részesülnek, akik elfogadják Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak és Uruknak. Mondjátok el nekik, hogy a Krisztussal való személyes kapcsolattal (imával) kezdődik, amely a „menny kapuja”. Mielőtt az emberek alávetnék magukat Krisztus ellenőrzésének, mutassátok be nekik a Királyt és Pásztort, aki szereti őket. Jézus mondta: „Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál” (Ján 10,9). Meg kell tagadniuk, hogy bármely „más király” ellenőrizze életüket. Az egyetlen igazi Király Jézus Krisztus. Amikor megtanítjuk az embereket, mit jelent „keresni az Istennek országát és az Ő igazságát”, meglátják majd, hogy még sok más minden megadatik nekik az Úr áldásai révén.

3. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.

Az evangéliumi munka hálaadás mindazokért, amit az Úr Isten tett értünk Jézus Krisztus által. Végeznünk kell a kegyelemmel teljes missziós és evangéliumi munkát. Nem szabad azonban úgy éreznünk, hogy kötelességből tesszük. Az evangéliumi munkánk fakadjon hálából azokért, amelyeket az Úr tett értünk. Legyünk olyanok, mint az a négy bélpoklos, aki az ellenséges táborban kincset talált, és így szólt: „Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házának” (2Kir 7,9). Ha nem hirdetjük a Jézusról szóló örömuzenetet, magunk fogunk felelni azért, hogy „nem osztottuk ki az orvosságot” a bűn ellen, hogy örök életük legyen a Jézus Krisztusba vetett hit által. Igenis vannak következményei annak, ha nem hirdetjük az örömuzenetet, amelyet Jézustól kaptunk.

4. A szükségletek betöltése

Jézus így tanít bennünket: „Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek” (Mát 10,8).

Krisztus arra tanít itt bennünket, hogy be kell töltenünk az emberek testi, érzelmi, szellemi, társadalmi, kulturális és lelki szükségleteit. Jack Camp, volt New York-i kongresszustag, egyszer így szólt Larry Kinghez a CNN részére adott interjújában: „Az embereket nem érdekli, mennyit tudtok, mindaddig, amíg meg nem tudják, mennyire gondoskodtok.” Az afrikai hittérítők most sok lelket aratnak, mert a pionírok sok kórházat, iskolát, menhelyet alapítottak, hogy megfeleljenek Afrika szükségleteinek. 1800 körül úgy 10 millió igazi keresztény volt Afrikában, ma 400 millió van, csak azért, mert a hajdani hittérítők elvetették a szeretet magvát.

Illusztráció: Egyszer Napóleon kiadta a parancsot, hogy Párizs utcáin az út mellé, fákat ültessenek, hogy a katonáknak hűvöst adjanak. Az egyik parancsnok kijelentette: „Talán 25 év is eltelik majd, mire nagy fává nőnek.” Napóleon megállt, és így válaszolt neki: „Akkor gyorsan fogjon hozzá, mire vár még”. Itt kell hozzá fognunk, ahol vagyunk, itt vessük el a kedvesség magvát, amely révén betöltjük az emberek szükségleteit. Isten is látni fogja, hogy az Ő akarata érvényesül a hitünk és engedelmisségünk által.

5. Higgyétek, hogy Isten támogat benneteket

Jézus ezt tanácsolta: „Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt a ti erszényetekbe” (Mát 10,9). „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban” (Fil 4,19). Egyesek azért tétováznak az evangéliumi munkát illetőleg, mert úgy hiszik, nincs hozzá elég tudásuk, pénzük vagy lelki erejük. Rá kell jönniük, hogy ha haladunk előre, akkor semmi jót nem fogunk nélkülözni.

Idézet: Hudson Taylor, ismert misszionárius, aki Kínában dolgozott, kijelentette: „Isten akaratának isteni módon való teljesítésénél nem marad el az isteni támogatás”. Isten akarata sohasem fog olyan helyre elvezetni benneteket, ahol Isten kegyelme nem tud benneteket megoltalmazni.

6. Dolgozzatok azokkal, akik reagálnak

Jézus mondta: „A mely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, a míg tovább mehetek. Ha pedig bementek a házba, köszöntsétek azt” (Mát 10,11-12).

Kérjétek Istent, vezessen el benneteket azokhoz az emberekhez, csoportokhoz, közösségekhez, ahol megtaláljátok az üzenet iránt érdeklődő embereket. Lesznek helyek, ahol egyik evangélista eredményesebb lesz, mint a másik. Tudnotok kell, hogy az emberek sokszor a hírvivő miatt utasítják el az üzenetet. Sok társadalmi, kulturális vagy nevelési szemponton kell túllépni, mielőtt az emberek elfogadnak benneteket és az általatok felkínált örömmüzenetet. Mindenki a hozzá hasonlóknak örül a legjobban. Sok misszionárius megtanulta, hogy a helyi evangélisták segítségével eredményesebben dolgozhat, mivel az embereknek több bizalmuk van irántuk a nyelvi, társadalmi, kulturális és nevelési hasonlóság miatt.

7. Kerüljétek azokat, akik nem reagálnak.

Jézus mondta: „És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeteket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak” (Mát 10, 14-15). Az elutasítást ne vegyétek a szívetekre. Ne fogadjátok személyetek ellen irányított támadásnak a kritikájukat, mivel sokan a bűnben való megrögzöttség miatt reagálnak így. „Aki titeket hallgat, engem hallgat, és a ki titeket megvet, engem vet meg; és a ki engem vet meg, azt veti meg, a ki engem elküldött” (Lukács 10,16). Akik elutasítanak benneteket, adjátok át őket az Úrnak, mert Ő majd elszámol velük az általa rendelt időben és módon.

8. Várhatjátok az ellenszegülést.

Jézus szavait idézem: „De óvakodjatok az emberektől; mert törvényszékekre adnak titeket és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket; És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyággal ő magoknak és a pogányoknak” (Mát 10,17-18). Ez is azt mutatja, hogy ellenszegülnek majd a világiak, de a vallásosak között is lesznek ellenállók. Készítsük fel szívünket és elménket, hogy erősek legyünk az Úrban és az ő hatalmának erejében. „Annak okáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok” (Eféz 6,10-18). Biztosak lehetünk abban, hogy minden ellenszegüléssel elboldogulunk majd, ahogy az Ige is mondja: „Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg” (Róm 12,21).

9. Ne féljeteK

Az emberek valószínűleg azért nem evangelizálnak többet, mert félnek. Attól félnek, mit mondanak, szólnak, vagy tesznek majd az emberek. „És ne féljeteK azoktól, a kik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljeteK inkább, a ki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában” (Mát 10,28). Az istenfélelem jó ellenszer az emberek miatti szorongás ellen. Dávid ezt írta: „FéljeteK az Urat, ti szentjei, mert nem szükölködnek az istenfélők” (Zsolt 34,9).

10. Várjátok a váratlant

Jézus kijelentette: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békeséget hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot. Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyét anyósával, és így az embernek ellensége lesz a háza népe (Mát 10,34-36). Olyan emberek, akikről azt hisszük, hogy a szövetségeseink, végül ellenszegülhetnek azért, mert mi az isteni céloknak adunk előnyt az életünkben.

11. Az eredmény nem a mi felelősségünk

Minden emberi egyedi felelőssége, hogy elfogadja Krisztust személyes Megváltójának. Az emberek nem titeket utasítanak el, hanem Krisztust és az Ő üzenetét, ez pedig az ő felelősségük. Jézus mondta: „Bizony, mondom néktek: elviselhetőbb sorsa lesz Sodoma és Gomora földjének az ítélet napján, mint annak a városnak” (Mát 10,15). Ítéletre kerül mindenki, aki elutasítja Krisztust és az ő országáról szóló üzenetet. Pál apostol feljegyezte: „Tehát mindegyikünk maga fog önmagáról számot adni az Istennek” (Róm 14,12). „Ha lehetséges, a mennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljeteK. Magatokért bosszút ne álljateK szerelmeseim, hanem adjateK helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én + megfizeteK, ezt mondja az Úr. Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjúhozik, adj innia; mert ha ezt műveled, eleven szentet gyűjtesz az ő fejére” (Róm 12,18-20).

12. Amikor az üldözés elviselhetetlenné válik, meneküljeteK

Jézus ezt tanácsolta: „Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjateK a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjá-

tok Izrael városait, míg az embernek Fia eljövend.” (Mát 10,23). Élünk békességben az emberekkel, amennyiben ez rajtunk áll. Lehet azonban, hogy eljön az idő, amikor majd annyira üldözni fognak bennünket az adott helyen, hogy máshova kell menekülnünk, ahol munkánkkal jobban és minőségesebben hozzájárulhatunk Isten művének fejlődéséhez. Néha jobb visszavonulni, hogy máskor ismét felvehessük a hit nemes harcát egy másik helyen, mint hogy meghaljunk, és testileg-lelkileg legyőzve maradunk egyetlen közösségen vagy szolgálaton belül. Mivel az ellenségeskedést sem egyformán tűrjük, a legjobb döntés: elfogadni a Szentlélek irányítását, s akkor időben visszaléphetünk.

13. Mondjátok el az üzenetet

A mi feladatunk elmondani az evangélium üzenetét, nem pedig azon gondolkodni, hogy mennyire leszünk eredményesek. Sokan azért félnek elmondani az üzenetet, mert attól tartanak, hogy nem lesznek megtérők. Alapvető dolog, hogy higgyünk, hogy tartsuk magunkat Isten parancsolatához, és menjünk hirdetni az örömmüzenetet, nem gondolva arra, hogy elfogadják-e, vagy pedig elutasítják. Bill Bright, a Campus Crusade Krisztusért szervezet volt elnöke így tanított: „Az evangéliumhirdetés Krisztus evangéliumának hirdetése a Lélek erejével, amikor az eredményt Istenre bízunk”. A jó pincér kiviszi az ételt a konyhából és felszolgálja azt a vendégeknek, de útközben nem kevergeti össze őket. Legyünk az evangélium jó sáfarai.

14. Kiegyensúlyozott megítéléssel döntsétek el, hogy kinek hirdetitek az üzenetet

Azoknak kell továbbra is beszélnünk az örömmüzenetről, akik képesek meghallgatni. Jézus szavait idézem: „Ne adjátok azt, a mi szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és néktek fordulván, meg ne szaggassanak titeket. Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek” (Mát 7,6-7). Vannak emberek, akiket kerülnünk kell, mivel tudjuk róluk, hogy képesek a szavainkat ellenünk fordítani. Legyetek okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. Kérjetek az Úrtól bölcs megítélést, hogy tudjátok, kinek beszélhettek az igazságról. Időközben „úgy fénylő a ti világosságtok az emberek előtt, hogy

lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mát 5,16).

15. Támogassatok más evangélistákat

Jézus mondta: „Aki titeket befogad, engem fogad be; és a ki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. A ki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és a ki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi; És a ki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát” (Műt 10,40-42). Tegyetek meg mindent az evangélistákért, s akik gyülekezeteket alapítanak országunkban és világszerte. Ők azok, akiket minden úton-módon támogatnunk kell, hogy befejezhessük Krisztustól kapott munkánkat (ApCsel 1,8; Mát 28,18-20; Márk 16,15; János 20,21; Lukács 24,46-48).

Zárószó

Végzitek-e az evangéliumhirdető munkáját? Amikor az Úr ajtót nyit, bementek-e, vagy más utat választatok? Miként reagáltok Pál apostol szavaira: Miként hallhatják, ha nem prédikálják nekik”? Mit tesztek missziós felelősségetek érdekében?

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Vlado Havran
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2016
Istentiszteleti használatra